

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 3Sžo/78/2015  
Identifikačné číslo spisu: 7012201290  
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016  
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7012201290.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: H. G., trvale bytom K., zastúpeného advokátom Mgr. Valérom Podofškim, so sídlom Námestie slobody č. 1, Humenné, proti žalovanému: Okresný úrad Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy, so sídlom Námestie slobody 1, Michalovce, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. ObU - MI - OVV - 2012/01926 a spol. zo dňa 05.03.2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/207/2012-65 zo dňa 12.11.2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/207/2012-65 zo dňa 12.11.2014 p o t v r d z u j e.  
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal práv na náhradu trov konania.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého postupu a rozhodnutia žalovaného č. ObU - MI - OVV - 2012/01926 a spol. zo dňa 05.03.2012, ktorým zastavil konanie podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, vedené proti obvinenému J. G., dospel k záveru, že žalobca v konaní nemal postavenie poškodeného a vystupoval ako svedok, ktorý vec oznámil orgánom polície. Žalobca nie je subjektom, ktorému by svedčilo postavenie účastníka priestupkového konania tak, ako to vyplýva z § 72 a nasl. zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a preto nemá aktívnu procesnú legitimáciu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného ako opomenutý účastník, s ktorým sa v správnom konaní nekonalo a ktorému nebolo doručené rozhodnutie v zmysle § 250b ods. 2 O.s.p.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, osobne dňa 29.01.2015. Žalobca uviedol, že krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keďže žalobca bol účastníkom správneho konania - poškodeným, vzhľadom na skutočnosť, že v dôsledku konania J. G., bol práceneschopný 5 dní, bola mu spôsobená majetková ujma, a mal by byť posudzovaný ako poškodený v súlade s § 72 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom

znení.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením krajského súdu, keďže žalobca v predmetnom priestupkovom konaní už v štádiu objasňovania priestupku pred orgánmi polície uviedol, že konaním obvineného mu nevznikla žiadna škoda, pričom dodal, že práceneschopný nebol, keďže je invalidný dôchodca. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca v priestupkovom konaní nemal postavenie poškodeného, ale procesné postavenie svedka, ktorý oznámil vec orgánom polície a v konaní bol ako svedok vypočutý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 72 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení aktuálnom v čase vydania rozhodnutia v konaní o priestupku sú účastníkmi konania

- a) obvinený z priestupku,
- b) poškodený, ak ide o prejednávanie náhrady majetkovej škody spôsobenej priestupkom,
- c) vlastník veci, ktorá môže byť zhabaná alebo bola zhabaná, a to v časti konania týkajúcej sa zhabania veci,
- d) navrhovateľ, na návrh ktorého bolo začaté konanie o priestupku podľa § 68 ods. 1 <.

Podľa § 76 ods. 1 písm. c) správny orgán konanie zastaví, ak spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Podľa § 81 ods. 2 zákona č. 372/1990 o priestupkoch sa môže poškodený odvolať len vo veci náhrady škody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z dôvodov odvolania proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/207/2012-65 zo dňa 12.11.2014, po oboznámení sa s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu má za to, že Krajský súd v Košiciach na základe vyššie uvedeného správne najskôr posudzoval, či žalobca je osobou oprávnenou na podanie žaloby v súlade s § 250 ods. 2 veta prvá O.s.p., s ohľadom na tvrdené ukrátenie na právach. Aktívna procesná legitimácia žalobcu, ako procesná podmienka v zmysle § 250 ods. 2. O.s.p., ktorá robí procesný subjekt osobou oprávnenou na podanie žaloby, v sebe zahŕňa kumulatívne dva predpoklady, a to postavenie účastníka správneho konania a súčasne ukrátenie na právach napadnutým rozhodnutím, vydaným v správnom konaní.

V priestupkovom konaní sa rozhodovalo o obvinení z priestupku J. G. a rozhodnutím o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom, nemohol byť žalobca ukrátený na svojich právach, pretože rozhodnutie o priestupku sa osobne týka iba osoby obvinenej z priestupku a svojimi účinkami neovplyvňuje právnu pozíciu žalobcu, t.j. nezasahuje do právnej sféry žalobcu, ani nespôsobuje zmenu jeho právneho postavenia. Priestupok prejednávaný podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch nie je súkromnoprávnym deliktom, a preto osoba postihnutá priestupkom nemôže ako účastník konania intervenovať do zisťovania skutkového stavu týkajúceho sa viny a trestu, ktoré sú ovládané zásadou oficiality a sú zverené do právomoci štátnych orgánov. Uplatňovanie práv poškodeného - svedka má adhézny charakter týkajúci sa náhrady majetkovej škody. V tomto prípade majetková škoda žalobcovi nevznikla.

Žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie žaloby, pretože žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu v Michalovciach, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. ObU - MI - OVV - 2012/01926 a spol. zo dňa 05.03.2012 nebolo rozhodnuté o žiadnych právach alebo povinnostiach žalobcu, z čoho vyplýva, že týmto rozhodnutím žalobca, ako je už uvedené vyššie, nemôže byť ani ukrátený ani dotknutý na svojich právach. Žalobca bol dňa 31.01.2012 vypočutý ako svedok a jeho procesné postavenie svedka sa uvádza i v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a správny orgán z jeho výpovede ako z dôkazu i vychádzal pri vydaní napadnutého rozhodnutia. Vec bola prešetrená i Krajskou prokuratúrou Košice, ktorá prípisom zn. Kd 142/12-8 zo dňa 13.08.2012 žalobcovi oznámila, že napadnuté rozhodnutie žalovaného malo náležite zistený skutkový stav a považuje ho za zákonné.

Podľa ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu, v súlade s citovanými ustanoveniami potvrdil, stotožniac sa s názorom krajského súdu, že žalobca nie je osobou aktívne procesne legitimovanou na podanie žaloby v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.